

La revolta dels zombis

Enric Gomà

Il·lustracions de Dani Jiménez

CONTES
DE POR-
PIXAR-SE
DE RIURE

La revolta dels zombis

Enric Gomà

Il·lustracions de Dani Jiménez

Publicacions de l'Abadia de Montserrat

Al baró Rosencratz i a la baronessa els va matar un llamp una nit que van sortir a collir rovellons. A la volta del cel, uns núvols negres com una nit sense lluna anunciaven una tempesta. Qualsevol altre s'hauria quedat a casa. Però el baró Rosencratz va dir a la baronessa:

—Au, anem a buscar rovellons, abans no els agafin els forasters.

Vivien en un castell antic de l'Alta Silèsia, dalt d'una muntanya, tots dos sols. Cada matí pujava del poble una dona de fer feines per cuinar, netejar i fer la bugada. A mitja tarda se'n tornava a casa. El baró i la baronessa sopaven a les set del vespre i tot seguit se n'anaven al llit.

Feia dotze segles, totes aquelles terres, la muntanya i els boscos els hi havia regalat l'emperador Carlemany. Tot el que els ulls podien veure des del castell pertanyia a la família del baró. Fins i tot els animals del bosc i els ocells.

Per aquesta raó els Rosencratz havien prohibit que ningú cacés, pesqués o collís bolets a les seves terres. En temps antics, si un baró atrapava un xicot del poble caçant o collint rovellons, el feia lligar a un pal i el fuetjava amb una branca de freixe. En els temps presents, el baró Rosencratz no el fuetjava, però el castigava amb una multa. Ningú del poble no havia gosat mai desobeir aquestes prohibicions.

Al baró Rosencratz i a la baronessa els rovellons els tornaven micos. Se'ls cruspien a la brasa, a la planxa, a la paella, amb all i julivert. De vint en vint i de trenta en trenta.

Però amb la invenció de l'automòbil tot es va capgirar. Els dissabtes i els diumenges van començar a arribar de la ciutat una corrua de cotxes que no s'acabava mai. Aparcaven de mala manera i en sortien famílies de forasters armats amb dos, quatre, sis cistells. Tot seguit s'afanyaven muntanya amunt per buscar bolets.

Furgaven pertot arreu amb bastons i paraigües, tot buscant rovellons com uns endimoniats. Quan es feia fosc tornaven als cotxes amb tots els cistells atapeïts de bolets.

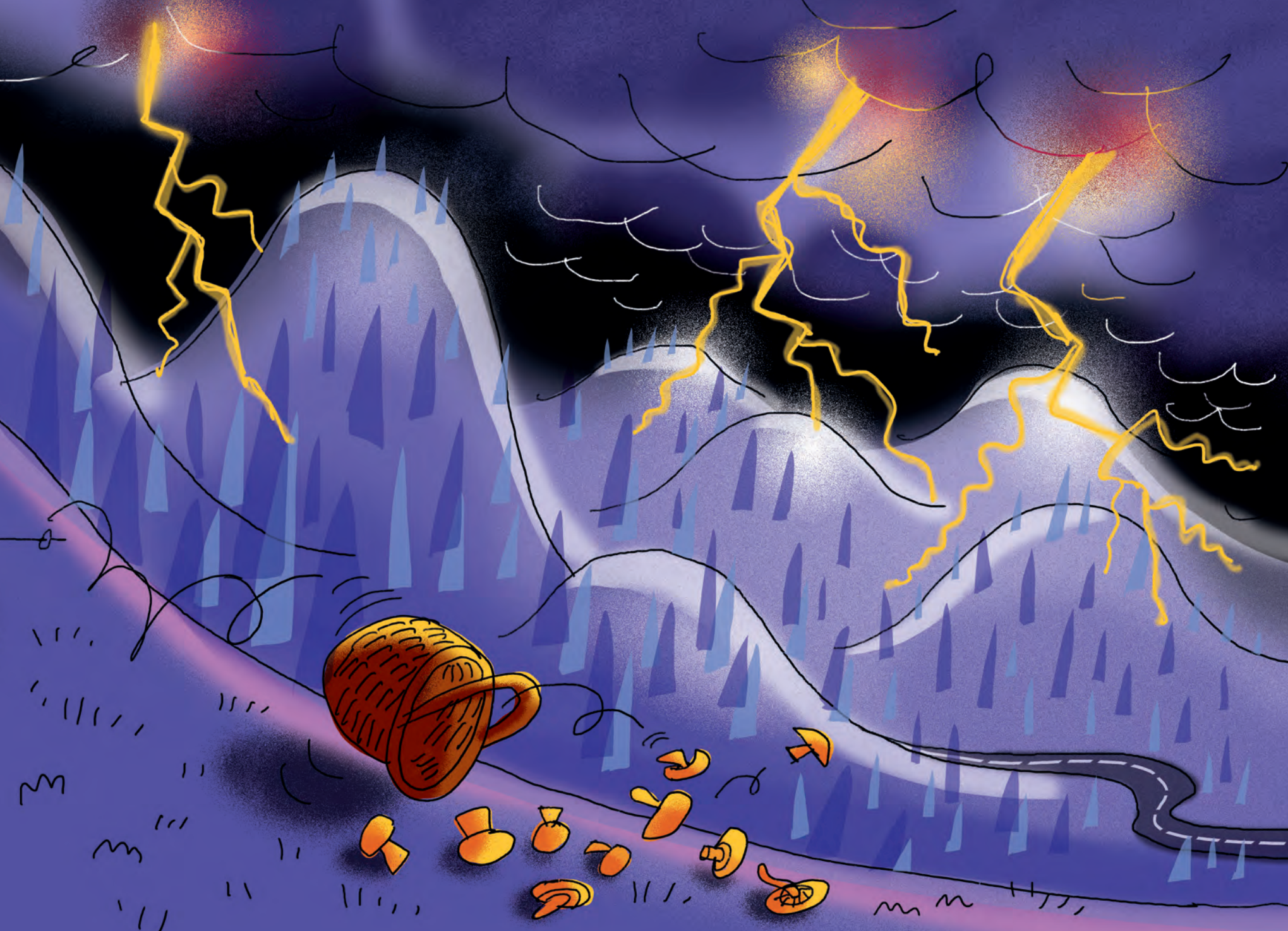

Per això el baró Rosencratz i la baronessa van sortir aquella nit per collir bolets abans que ningú, protegits amb impermeables, barrets, pantalons de pana gruixuda i guants.

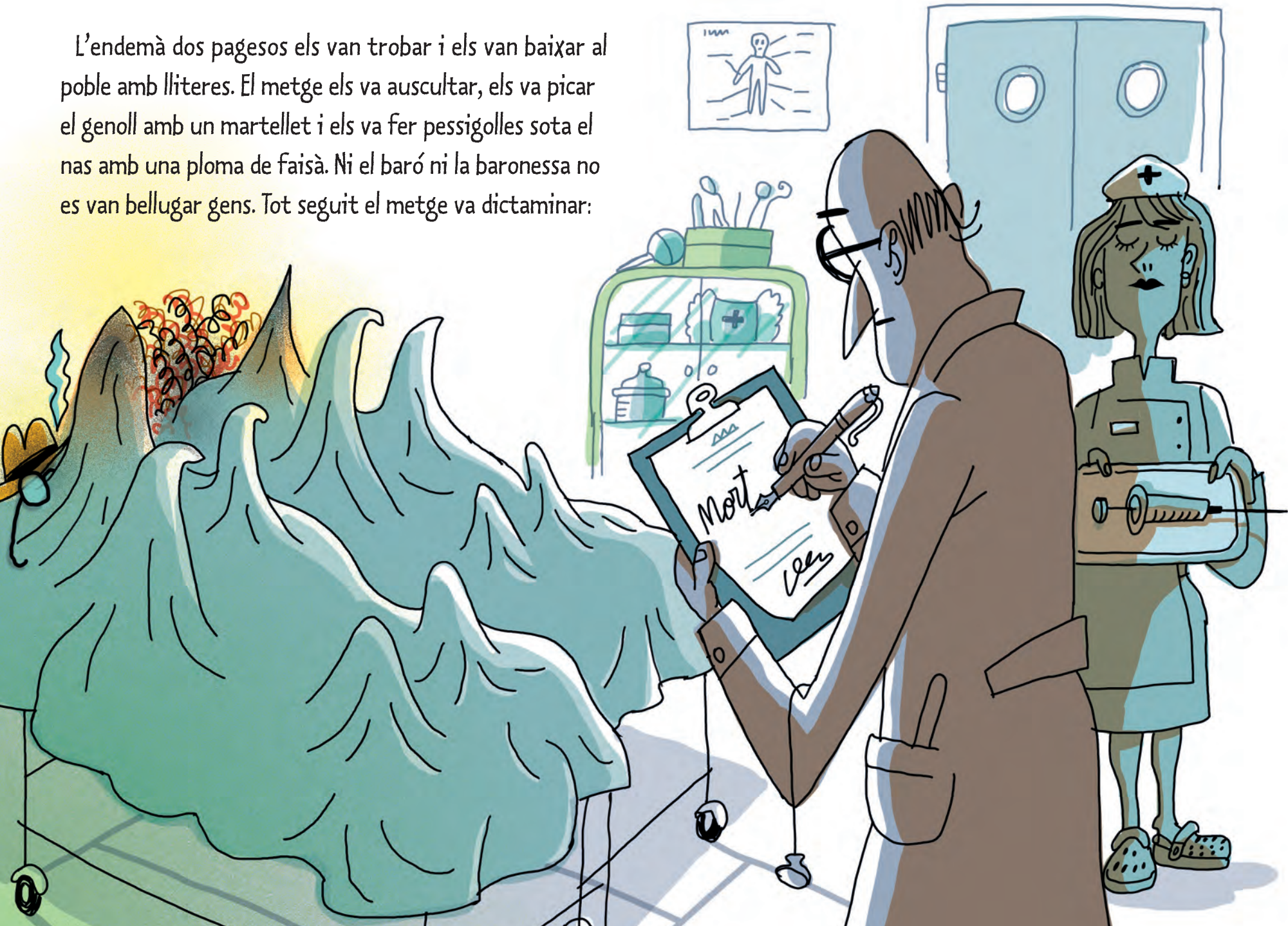
Feia un vent glaçat, que udolava entre els avets, i queia un plugim de cama d'aranya. Fins i tot els llops i els ossos s'havien amagat en caus i coves. El baró caminava a grans gambades i la baronessa el seguia resant parenostres.

Tot d'una, d'entre els núvols va sorgir un llamp gros i embrancat com un arbre de Nadal, que va caure amb tota la fúria elèctrica sobre el prat. El baró i la baronessa van morir coberts de cendra, com uns pebrots massa escalivats.

L'endemà dos pagesos els van trobar i els van baixar al poble amb lliteres. El metge els va auscultar, els va picar el genoll amb un martellet i els va fer pessigolles sota el nas amb una ploma de faisà. Ni el baró ni la baronessa no es van bellugar gens. Tot seguit el metge va dictaminar:

CONTES DE POR- PIXAR-SE DE RIURE

Als barons Rosencratz els va matar un llamp una nit que buscaven rovellons. A tots dos els agradaven molt els rovellons i no volien per res del món que ningú collís els que es feien a les seves terres.

Per això, quan un diumenge des de dins de la tomba van sentir els cotxes dels forasters que arribaven per endur-se els seus rovellons, van descobrir que s'havien convertit en zombis i van decidir sortir del cementiri i actuar sense manies.

ISBN 978-84-9191-425-0

02604

9 788491 914259

Publicacions de l'Abadia de Montserrat